

sin Tid skulde medføre Tab for Statskassen, hvilken Frygt har fundet Gjem baade hos den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (David) og hos det ærede Medlem her tæet ved (Fischer). Men jeg finder ved Siden deraf Anledning til at bemærke, at denne Frygt ikke er begrundet paa en Beregning, men kun grundet paa et Skøn ligesaa vel hos den omtalte ærede Forfatter som hos de ærede Medlemmer, der her have udtalt sig i den Retning. Og jeg vil netop sige, at naar man gaaer til de Erfaringer, der foreligge, saa maa man snarere komme til det modsatte Resultat. Det Overstud, som den pligtige Afdeling ved Dpgjørelsen har givet, er nemlig forholdsvis større end det, som den frivillige Afdeling har givet, og det naaget man ved Dpgjørelsen for den pligtige Afdelings Vedkommende har maattet gaae ud fra et yderst uheldigt Grundlag, idet nemlig denne Dpgjørelse ikke alene har været baseret paa Erfaringerne for de pligtige Interessenter, der ere indtraadte efter 1851, men ogsaa paa Erfaringerne for dem, der ere indtraadte før 1851, imellem hvilke der som bekendt er en meget væsentlig Forskiel, idet de pligtige Interessenter, som indtraadte før nævnte Tidspunkt, kun vare daarlige Liv, hvorimod de, som ere indtraadte efter nævnte Tidspunkt, have været en Sammenblanding af baade gode og daarlige Liv. Naar man vil eftergaae de gjorte Beregninger og derhos tage dette Moment med i Betragtning, saa vil man, som sagt, komme til det Resultat, at den pligtige Afdelings Overstud maa anses for at være større end det, der er fremkommet ved selve den stete Dpgjørelse, og forholdsvis større end Overstudet for de frivillige Interessenter. — Men, siger man, vi maae visse at fastholde den særlige Formue for de særlige Anstalter, fordi det er et Billighedskrav, at de vedkommende Interessenter have en secundair Sikkerhed. Det er imidlertid allerede af et Par ærede Medlemmer blevet fremhævet, at et saadant Billighedskrav ikke er tilstede, og jeg vil i saa Henseende gjentage idag, hvad jeg sagde forrige Gang, at jeg ikke skjønner, hvorpaa det skulde kunne bygges. See vi hen til det Document, hvorefter vedkommende Interessent har at gjøre sin Ret gjældende, da er der ikke

deri Tale om noget Saadant; der er kun Tale om Statens Garant. See vi dernæst hen til Forholdene, som de naturligen have udviklet sig, da vil det ialfald først kunne være i de senere Aar, at der kan blive Spørgsmaal om, at nogen Tanke i saa Henseende skulde have fundet Indgang hos dem, der have tegnet Forsikringerne. Men de Herrer Medlemmer ville da tillige have overseet, at der findes en Bestemmelse i Plänen for Anstalterne, hvorefter det har staaet Regjeringen frit for uden de vedkommende Interessenters Samtykke at forandre Tarifferne, frit for at standse Anvendelsen af visse Tariffbestemmelser — naturligtvis uden Indflydelse paa de allerede tegnede Forsikringer — og at forandre dem saaledes, at Overstudet derved maatte blive reduceret meget betydeligt. — Men, siger saa det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ), det er for den virkelige Dpgjørelses Skyld, at vi maae beholde de særegne Formuer. Jeg siger, at det er mig ikke muligt at følge det ærede Medlem i denne Retning. Jeg skjønner ikke rettere, end at en fuldstændig, paalidelig og correct Dpgjørelse kan finde Sted uden en saadan separat Behandling af de enkelte Afdelingers Formuer. Jeg skjønner ikke rettere, end at det vil kunne skee ligefrem ad Bogholderiveien, og jeg seer derfor ikke, at der kan blive Spørgsmaal om den for den enkelte Forsikringsart særlig opsparede Formue udenfor det Tilfælde, at man maa gribe til den for at faae Midler til at kunne foldestgjøre de Arav, der gjøres. For den virkelige Dpgjørelses egen Skyld kan jeg, som sagt, ikke see rettere, end at den, ligesom det hidtil er skeet, kan skee alene ad Bogholderiveien. (Fischer: Det er ikke hidtil skeet alene ad denne Vej!) So, jeg beder om Forladelse. For de tre enkelte store Afdelingers Vedkommende er det ganske sikkert tillige skeet igjennem en Formuesondring, deriblandt for den ene af dem, nemlig Afdelingen for de pligtige Interessenter, mere sædvandmæssig end ifølge en lovbestemt Pligt. Men, naar de Herrer ville tage den virkelige Dpgjørelse for Dem, da ville De see, at der indenfor den største Afdeling af Anstalterne, nemlig Livrentes- og Livsforførgelsesanstalten, findes opgjort for-